

farbar, gav den højtærede Handelsminister nu Udtryk for. Naar Importforbudenes Vej neppe er farbar, og man ikke kan gennemføre nogen Valutaregulering, fordi man har Landbrugsministeren ved sin Side — ja, hvad er der saa andet at sige end det, Handelsministeren sagde, at han maa se Tiden an, og at det forhaabentlig ikke er saa galt, som det ser ud til.

Hvis man nu ser paa, hvad der er indført her til Landet i Januar—April Maaneder af nogle ganske enkelte Grupper — hvori der selvfølgelig ogsaa findes Nødvendighedsartikler; men i en Mængde Grupper, som jeg ikke nævner, findes der ogsaa Artikler, som ikke er nødvendige, navnlig ikke efter den vide Definition, som den højtærede Minister gav af dem —, vil man se, at der indførtes i dette første Kvartal her til Landet for 53 Mill. Kr. Kolonialvarer, af Drikkevarer — det skal ingen Hentydning være — for 10 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Havesager og Frugter for 17 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr., Manufakturvarer: af Silke for 15,7 Millioner, af Uld for 54,5 Millioner, og andre Manufakturvarer af vegetabiliske Stoffer for 72,9 Millioner. Alle disse Grupper omfatter en Import af 224 Mill. Kr. i et Kvartal. Naar man ser disse Tal, tror jeg, at den højtærede Handelsministers Bemærkninger om, at Indførselsforholdene neppe var saaledes, at de gav Anledning til nogen Ængstelse, var noget let vundne, 2 000 komplette Automobiles, indførte i samme Kvartal, er vel heller ikke af det, som egentlig hører til Landets Nødvendighedsartikler.

Valutaspørgsmaalet er ikke saa let at løbe til, sagde den højtærede Handelsminister, og det er en fuldkommen uomtvistelig Sætning. Hvis man ser paa Sterlingkursens Højde, er der ingen Tvivl om, at den isoleret set er en Fordel for Landbrugets Eksport, idet Landbruget for sine Eksportartikler derigennem, naar Pengene vender tilbage til Landet, faar en højere Pris; og denne høje Sterlingkurs er i Stand til at skjule det betænkelige Faktum, at England i Virkeligheden betaler for lidt for det danske Landbrugs Eksportvarer. Jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Landbrugsminister har gjort, hvad han formaaede, for at overtøye England om, at dets Priser var for lave, navnlig sammenholdte med de Priser, England begærer. Men det er kun, naar man ser paa Sterlingkursen isoleret, at Valutastigningen er i Landbrugets Favør. Hvis Dollarkursen var steget nøjagtig paa samme Maade som

Sterlingkursen, havde Valutaspørgsmaalet ikke nogen stor Betydning for det eksportproducerende Landbrug; men da Dollarkursen er steget meget mere end Sterlingkursen, betyder Valutakursen ganske vist, at Landbruget for sine Eksportvarer faar en noget højere Pris herhjemme, end hvis Kursen var lav, men det betyder ogsaa, at Landbruget for sine Raastoffer maa betale meget mere end, ja, næsten det dobbelte af, hvad det maatte betale, hvis Kursen var pari. Slutresultatet bliver altsaa meget daarligt for Landbruget, og derfor er Landbruget i højeste Grad interesseret i, at Valutakursen bringes paa en ordentlig Fod.

Industrien er i enhver Henseende interesseret i dette Forhold; intet andet end Skade og Ulykke har den af de høje Valutakurser. Indenfor Handelen har hele den egentlige, legitime, regelrette Handel samme Interesse til fælles med Landbrug og Industri. Kun Spekulationshandelen boltrer sig i Valutakursernes Syngning op og ned, den har en Interesse deri. Der er, saa vidt jeg kan se, kun en eneste Faktor her i vort Land, som har en udelukkende Interesse i den høje Dollarkurs, det er den Skibsfart, som udelukkende sejler paa Udlandet, den Skibsfart, som sejler mellem oversøiske Lande, som faar sin Fragt betalt med Dollars og vender hjem med dem her til Landet og ser dem betalt med meget høje Priser. Den har en overordentlig stor Interesse i de høje Valutakurser, de betyder for den en uhyre Indtægt og et fortsat meget stort Udbytte. Men det er altsaa kun en Gruppe af Skibsfarten, som har denne Interesse; alle øvrige Erhverv i Landet, ogsaa største Delen af Skibsfarten, har ingen som helst Interesse deri. Derfor forekommer det mig, at det ikke lader sig gøre at tage dette Spørgsmaal saa let, som den nuværende Handelsminister tager det, naar han siger, at man endnu maa se Tiden an, og at han ikke kan gøre noget op om, hvilken Vej han vil søge at gaa i saa Henseende.

Jeg vender tilbage til Spørgsmaalet om Skibsfartsordningen, som den højtærede Landbrugsminister i Gaar erklærede, at han gerne saa ophævet; han udtalte flere Gange, at det var beklageligt, at den Skibsfartsordning, denne Aftale om Maksimalpriser og Sejlads til nedsatte Fragter, var truffet af mig og blev ved at løbe. Maa jeg i den Anledning gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at naar han ønsker at praktisere sine Teorier paa Skibsfartens Omraade, vil han være i Stand